

PIERWSZE NIESPODZIANKI LIGOWE

Dwie porażki drużyn warszawskich. Świetne zwycięstwo Warty

RUCH — LEGJA 2:1 (1:1)

Osiemne wieloletni sezonu piłkarskiego w Warszawie nie wypadło dla Legji pomyślnie. Już w pierwszym sprakurze z przeciwnikiem Ligi Ruchem zieloni stracili dwa punkty, które także wiele mogą zawdzięczyć przy ostatecznym zespoliczeniu całorocznego dorobku mistrzowskiego.

Kłopoty spadła na Legję temniwiejąca niespodziewana, że zbieżni wyślą do nich z polnym arsenalem graczy krocących w r. ub. od zwycięstwa do zwycięstwa, zaś innych kolebryną najsilniejszego klubu Steuermannem ze Lwowa.

Tę walną wartość nabytek nie jest najsilniejszą pociechą kierownika sekcji piłkarskiej Legji już choćby tylko z tego względu, że Steuermann nędy graczem w pełnym słowa tego znaczenia nie będzie. Ciężki, otyły, mierzwi, zadufany w sobie — zdaniem naszym jest on elementem niepożądanym w zespole drużyny, a bramki, które fabrykuje z wolnych, czy swych słynnych strzałów nie opłacają sławą, co o nim jak po prostu w języku prawdziwego sportowca ogląda nie mecz z udziałem słynnej polnabornej legii.

Na specjalność ofensywny zielonych wpłynął on fatalnie, rozbijając wszelkie tarcie żył ze sobą na boisku król Czerwski, Łańko, Nawrot i wprowadzając do napadu Legji nie dający się ukryć dyskomfort.

Co gorsze — okazało się, że przykre tradycje meczów Hasmonei przewodziły wcz. ze Steuermannem na gruncie warszawski. Featlowanie z premedytacją, zastawienie kłótki, które przez Steuermanna znalazło od razu widzących w polnabornej w Szalera i Nawrota, który też musiał się po prostu rozstać z tego powodu z boiskiem.

Zmiany gasty Legji dużo dobrego mogły powieścić o obu oponentach: Ziemian i Manryna, oraz o Czerwskim, Nawrocie, pracowitym i niebezpiecznym w szale. Szaler zresztą niecierpliwie wprowadza do gry nasorzy kłopotliwego chodzącego na gracza, zbieżni zbieżni przy jego błędnym, a wiodącym technikach.

Aktywne bramkarzem stanowczo nie dostarczającym do poziomu całej drużyny, Przedsiedzieli i Łańko zbyt mało władali boiskiem, a Nawrot z równym z pełen pędów swych amunicji na polu w grzechach przeciwników.

Reprezentacyjnemu składowi Legji: Akimow, Martyna, Ziemian, Szaler, Przedsiedzieli, Nowakowski, Wypiówski, Steuermann, Łańko, Nawrot, Czerwski, górnicy przy przeciwniku zestawienie — Kramar, Katzy, Kusz, Badura, Gąsior, Zarycki, Kałuża, Buchwałd, Peterka, Sierżant, Frosi.

Kilka dni drużyny wyszły na boisko Polonii, gdzie mecz rozegrano, trudno było przewidzieć, że drobni chłopcy, którzy musieli się napracować aby wygrać w Lidze, zwyciężą jednego z najlepszych kandydatów do tego zwycięstwa mistrzowskiego.

A jednak. Okazało się, że niecierpiąca

RUCH — LEGJA 2:1
Dwa emocjonujące momenty pod bramką drużyny warszawskiej: na prawo osłonięty przez Martynę, bronił go Buchwałd; nadbiega Sobota.

nie szczepu w czasie okresu zimowego, wpływa na kondycję fizyczną w sposób znaczący się w oczy. Słuszcy górnicy nad gospodarzami uchwalili, są i startem do tego stopnia, że niemal nie dopuszczali ich do głosu pod swą bramką.

Pierwsza połowa przyniosła przewagę wojkowich, ale tylko w polu. Złaćba na strzału Steuermanna przez Kramara, który miał piłkę schwytać, bądź wybić na róg pozwala odebrać się jej o poręczce, kosztując najbliższych piawizy punkt, stracony przez Łańkę.

Wyrownanie pada z górnego strzału Gąsiora, przyczem Akimow nie opusz-

cza okazji, aby zaćmić opisany błąd swego vis-a-vis. Do poręczy godnie są zapamiętani dwa piękne biegi Czerwskiego, jeden Wypiówskiego i przebieg Nawrota, zaskakujący przez wybieg Kramara.

Po przerwie bardzo szczęśliwie debu-

tujać p. Wardeszkiewicz z Łodzi, przytomnie łapie łut przy bramce dla Legji, której nie uzbija. Gra się wyrównała, a Steuermann, Szaler i Nawrot wprowadzają do walki ostatni asut — siłę fizyczną. Dużo kłopotu sprawiają zbieżnym dwa rogi świetnie bity przez Ka-

żę, a nie zamienione na bramki, dzięki wyjątkowej wprost anemii strzałowej na padu Szlakow.

Punkt decydujący o zwycięstwie jest dziełem lewej strony napadu i Buchwałda, z którego strzału piłka grzęźnie po raz drugi w słacie wojskowych.

U zwycięzców na plan pierwszy wyszli się Kusz i Gąsior. Kramar chodził z piłką w sposób niedozwolony, dotykając nią ziemi bez tracenia kontaktu z rękami. Dużą poprawę znać u Peterka, który przez zimę zmęczał i przyspieszył swój kół swych akcyj. Natomiast Sobota był mniej ruchliwy i widoczny na boisku niż zazwyczaj.

Oxford — Cambridge, wielki wyścig wioślarski angielskich ósemek uniwersyteckich, świętujący w roku bieżącym 100-letni jubileusz rozegrany został w dniu 23 b. m. na Tamizie między Putney i Mortlake. Dystans wynosił 4 mile ang. (6436 mtr.).

Zwyciężył faworyt — Cambridge, osiągając czas 19:25 (rekord 18:29) i biąc Oxford o siedem długości. Tak znaczna porażka Oxfordu znajduje wy tłumaczenie w tem, że szlakowy osady startował w gorące.

W ciągu 100 lat istnienia regat rozegrano 81 wyścigów. Oxford i Cambridge zwyciężyły po 40 razy.

Austria (Wiedeń) gości na Wielkanoc w Polsce i grać będzie 31 marca w Krakowie z I. F. C., a 1 kwietnia z Cracovii. Sensacją obu spotkań będzie występ „króla piłkarzy” Schaffera, jako środkowego napastnika Austrii.

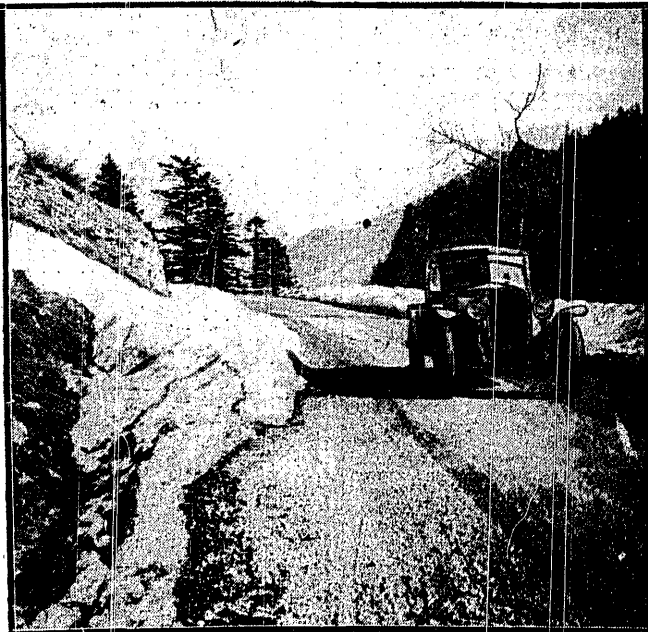

DRUŻYNA RUCHU (WIELKIE HAJDUKI)
dzięki długotrwałej zaprawie zimowej wykazała świetną formę fizyczną na starcie rozgrywek ligowych.

Półfinały pucharu angielskiego przyniosły sensacyjne zwycięstwo Portsmouthu — najsilniejszego klubu w mistrzostwach pierwszej Ligi — nad słynną Aston Villą w stosunku 1:0. Bolton Wanderers zwyciężył zeszłorocznego finalistę i vicemistrza — Huddersfield Town w stosunku 3:1. Finał między Bolton Wanderers i Portsmouthem rozegrany zostanie 27 kwietnia w Wembley.

Bieg naprzeciwą dziesięciu narodów, rozegrany w sobotę w Vincennes pod Paryżem zakończył się zwycięstwem Francji — 31 p. przed Anglią — 74 p., Hiszpanią — 117 p., Belgią, Szkocją, Włochami, Irlandią, Szwajcarią, Walią i Luksemburgiem. Indywidualnie zwyciężył Cotterell (Ang.) w czasie 42:46.2. Dystans wynosił 16 km.

Francja — Portugalia, międzypaństwowy mecz piłkarski, zakończył się zwycięstwem Francji w stosunku 2:0.

RAID AUTOMOBILOWY PARYŻ — NICEA
Zwycięzca Chauchat na Delage wśród szczytów alpejskich na obramowanej anteną szczytu Digne — Nicea.

CYCLOPEDESTRE O MISTRZOSTWO FRANCJI
Zawodnicy przebijają się przez bezdroża laski bulońskiej. Prowadzi zwycięzca Fouchaud.

L. K. S. — POLONIA 4:2 (2:1)
Polonia: Kelter, Jelski, Nowikow, Seichter, Stogowski, Hyla, Zimowski, Gumowski, Alaszewski, Suchocki i Kryger.

L. K. S.: Mła, Cyll, Gałęcki, Trzmiela, Kędzierzawski, Pegza, Durka, Sowiak, Król, Janczyk i Siedź.

Pierwsze zawody ligowe zgromadziły na boisku W. K. S-u mimo niepewnej pogody sporą ilość widzów. Ogólnie bowiem liczone się, iż szóstka Polonia będzie dla miejscowych bardzo twardego orzechem do zgryzienia. Tymczasem widzów spotkało miłe zresztą rozczarowanie, albowiem czerwoni z punktu wzięli się do pracy i już pierwsze minuty przyniosły śmiatki atak, kończący się dalekim silnym strzałem Pegzy tuż obok słupka. Polonia w tej chwili zawodów ogranicza się do sporadycznych wypadów. W 17-ci minucie Janczyk wykorzystując centre, główka strzela niefektywniejszą bramkę dnia.

Od tej chwili daje się zauważyć przewagę czerwonych i żywiołowy ciąg na bramkę przeciwnika. Gry tak ambientują już dawno nie widzieliśmy w L. K. S. Sytuację podbramkową zmienia się ustawicznie, wreszcie w 23-ci minucie z zamieszania na polu, bramkownikiem Król strzela drugą bramkę. Wkrótce potem Gumowski wykorzystując błąd obrony miejscowych wysuwa ręką nogę Alaszewskiemu, który zdobywa pierwszą bramkę. Należy przytem dodać, że najsilniejszym punktem drużyny gości był właśnie Alaszewski, gdyż przez jego grę solo łącznicy zdani byli na łaskę losu.

Po przerwie obraz gry się zmienia, goście za wszelką cenę dążą do wyrównania i wytwarzają się sytuacja, że nikt nie jest zdolny przewidzieć, która z drużyn ostatecznie przechylą szalę zwycięstwa na swoją stronę. Niepewność tą przerywa Król, który po ładnej kombinacji strzela nieuchronnie trzecią bramkę. Polonia nie daje za wygraną, zabiera się energicznie do pracy, zryw ten pomaga jej do opamiętania sytuacji. Najgroźniejsze jednak ataki gości likwiduje obrona miejscowych, ewentualnie wspaniale usposobiony Mła w bramce. Przed końcem gry — Durce udaje się przerwać przez obronę i silnym strzałem zdobyć czwartą bramkę. W chwili później z zamieszania podbramkowego Alaszewski uzyskuje drugi i ostatni punkt.

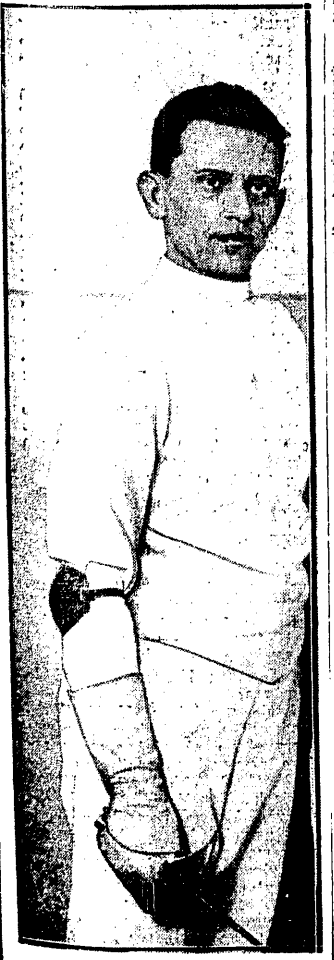
Na wyróżnienie zasługują z drużyny Polonii Seichter w pomocy i Gumowski w ataku; u L. K. S. najlepsi Mła, Kędzierzawski, Janczyk i Pegza do brze się ustawiający. Obrona słaba, lepszy Cyll.

Sędziował p. Baranowski.
L. K. S. 1-6 — Hasmonea 3:0. Czerwoni wystąpili w najsilniejszym składzie. Bramki zdobyli: Mikolajczyk (2) i Siedź, Sędzia p. Szer.

Sekcja tenisowa L. K. S-u przystępuje z wiosną do budowy dalszych trzech kortów na boisku własnym.

POR. ŁASKOWSKI
świeży szermierz polski zajął drugie miejsce na zawodach w stołnicy.

KPT. SEGDA
zajął pierwsze miejsce na zawodach szermierczych w stołnicy.

PRZEGLĄD NAJLEPSZYCH KLING POLSKICH

Przed mistrzostwami szermierczy Europei

Kpt. Segda, por. Laskowski i por. Nycz reprezentować będą nasze barwy w Neapolu

Po sukcesie olimpijskim oczekiwano do naszych szermierczych jeżeli już nie dalszych laurów — to przynajmniej znacznie rozszerzonej i ożywionej działalności. Stało się inaczej: szablisiści porażyli się na 7 miesięcy w ciżby i zapomnieniu i nie ocknęli się aż w przeddzień mistrzostw Europei w Neapolu. Nie był to jednak spoczynek „na laurach” upolowanego zwycięstwem, lecz praca przynusowa; wzrastający bliżej w jej przyczynach zrozumiemy naradując, że właśnie rozgłos zdobyty na zawodach olimpijskich stał się powodem ciżby przez czas tak długi.

Zdobycie 3 miejsc w jednym z najstarszych i najsilniej reprezentowanych przez cały świat działów sportu, zmusiło szermierzy polski do reorganizacji pracy dotychczasowej i do reorganizacji od podstaw. Szczegółowo srodkowaliśmy kroki, z których

dotychczasowa szermierza do sierpnia roku ubiegłego, okazała się dla naszyj nowej pozycji światowej o wiele zaścianą. Zdobywcy zaszczytnego miejsca w finale olimpijskim nie mogą się nadążyć ograniczać do 6 — 7 szermierzy dobrej klasy i do jednego naprawie silnego klubu prowincjonalnego, pozostającego zresztą poza sferą zainteresowania szerszych warstw publiczności i zbyt oddlego od czynników, dających opiekę i poparcie.

W tonie P. Z. S. postanowiono zatem całą działalność przenieść do Warszawy, tamże, tamże, że i zastępujący trener naszej drużyny olimpijskiej p. Szombathely od jesieni rozpoczął w stolicy pracę z młodszą generacją szermierzy.

Racjonalny P. Z. S. okazał się szerszym. Mimo ogromnych trudności, jakie łączą się z gromadzeniem szeregu warszawskich zawodników w Warszawie — gromadzenie to robi stałe postępy. Obecnie stolica rozpoczyna już 4-ty zawodnikami drużyny olimpijskiej, a przeniesienie tutaj od stycznia r. b. kurs szermierzy Centralnej Wojsk. Szkoły Gimn. i Sportu dał również serce zawodników woskiej wartości. Po dołączeniu grupy niejedynych szermierzy młodszymi, świetnie obecnie wytrzymujących przez p. Szombathely'ego — otrzymujemy zastęp pokójny liczący i zadowolony w umiarkowanej władni szablisi.

Oświeceni się w Warszawie prezesa Pappego było hasłem do uruchomienia zgrupowania „klubu” szermierzy. Inicjatywę prezesa Pappego podchwycił skłupiliwcy ruchowy Warsz. Ośrodek Wych. Fiz., dzięki czemu między w ubiegłym roku i niedługo później oglądania walk najlepszych obecnie kling polski.

W sobotę odbyły się zawody rundy eliminacyjnej w 2-tych grupach. Z 1-iej grupy do finału zakwalifikowali się: por. Suski, por. Nycz, por. Laskowski i Zochowski. Wyeliminowani zostali kpt. Szempliński i Zaleski. Niespodzianką było wyeliminowanie się na czole grupy por. Suskiego. Zdobywca nagrody za piękną walkę w mistrzostwie Armii w r. ub. jest obecnie na najlepszej drodze do formy reprezentacyjnej. W formie jeszcze lepszej, niż na mistrzostwach,

zdecydowany w ataku, uważany i przyznany w obronie — por. Suski zwyciężył czysto i zasławnie. Por. Nycz obok świetnych warunków fizycznych posiadał rzadki spójny w „rozczepianiu” przeciwnika. Jego energiczne, z wielką wiarą zwycięstwa przeprowadzane ataki nie opierały się wyłącznie na felernej szybkości nóg, co w tak znaczącym stopniu widzi się u innych zawodników.

Por. Laskowski miał w rundzie eliminacyjnej dzień wyjątkowo słaby. Uspadł się atakować stałe w 1-tym zmaganiu i w 2-tych tym samym sposobem. Nie udało mu się od wyeliminowania i z eliminacji wyszedł jako 3-ci. P. Zochowski — talent przedwzrostkiem ofensywny — obecnie jest w formie ogólnie niepowodnej i obok szybkiej, o-

strych ataków ma momenty zupełnej rezygnacji i niepowodzenia.

Z wyeliminowanych w tej grupie lepszy jest kpt. Szempliński, dzięki dużej lekkości pracy nóg. Antytezą jego pod tym względem jest Zaleski, który długo i bezdusznie dostarczał punktów przeciwnikom, o ile nie porównano nad tożsamością. W 1-iej grupie eliminacyjnej dość niespodziewanie wyeliminował się na czole por. Zaleski, który miał dobry dzień, walcząc naprzeciwko i z dużą wiarą zwycięstwa. Przez niego przeszli do finału Pappe, kpt. Segda i Makowski.

W rundzie Pappego widział brak treningu: słaby atak ofensywny, kilka sposobów walki wymagających szybkości, natomiast opieranie się przeciwnikowi przy pomocy braku treningu repertuaru — Pappe

był atrakcją sobotniego wieczoru. Jego sposoby wyrażania i wysłizgiwania się z przeciwnikiem bezładnie już sytuacją — zjednały mu podziw widzów.

Segda miał słaby dzień. To też nie posiadał repertuaru, niepomparny i niezdolny, zawodził. Słabą formą kpt. Segdy nie zadowalała wielkość triumfu niedzielnego.

Makowski jest nadzieją Szombathely'ego. Jego wzrost daje mu dużą przewagę nad „dorszami” zawodnikami, to też Makowski przeważa te często wyzyskujące. Nagrodził jest to szermierz kombinacyjny, choć bez ładnej formy i o mocno zniekształconej prowinie.

Z wyeliminowanych w tej grupie każdy posiadał braki, które zdecydowały o porażce: por. Chmielek — nerwowo, przy-

padkową pracę ręki, por. Szupenko — słabość i powolność, por. Dąbrowski — niużącą jednostajność i ubóstwo repertuaru.

W niedzielnych walkach finałowych obraz uległ dość gwałtownej zmianie. Kpt. Segda jakiegdyś skrzydła w ramionach: nie biegł, lecz fruwał. Był kawałkiem siegiatki fleche'ami swych przeciwników. W tak świetnej formie zwyciężył kpt. Segdy nie oglądali. I miejsce zdobył przez tego zawodnika przypadko bezapelacyjnie najlepszym, Nadrudni przysłał mu zwycięstwa nad Nyczem i Pappe (5:4), natomiast — nad Zochowskim (5:9) i Zabelskim (5:1).

O 2-iej miejscu por. Laskowski przed por. Nyczem, zdecydował lepszy stosunek trafień, zadanych przy równej

ilości zwycięstw (5) i trafień otrzymanych (19). Laskowski był znacznie lepszy niż w rundzie eliminacyjnej, mimo to jednak uważałby por. Nycz za zawodnika groźniejszego. Laskowski przegrał z Segdą i Pappe, Nycz — z Segdą i Laskowskim.

IV miejsce zdobył zastęp por. Suski, pracując z tą samą o w sobotę ambicją i hodzi, że w jeszcze ładniejszej formie. Por. Suski — to, zdaje się, największy obecnie talent z młodszej generacji szermierzy.

Makowski walczył na ogół dobrze i V-e miejsce słusznie mu się należało. Por. Zabelski był o klasę gorszy, niż w sobotę — walczył nerwowo, niecierpliwie i nieumiejętnie nie wytrzymał na krótką natarcia woli żądnej z walk, z wiatrem może walki z Panem.

Zochowski walczył bez przekonania. Złapanie szczęśliwy moment, wygrał niespodziewanie z Pappe i z por. Suskim, natomiast pozostałe walki przegrywał z błyskawiczną szybkością do 0 lub conajwyżej do 1, rezygnując już po pierwszych oznakach przewagi przeciwnika z dalszych prób wyrównania i zwycięstwa.

Sensacją było zajęcie ostatniego miejsca przez ławną turnieju, p. Pappe. Słaby trening uważał się w pracy pospiesznej niecierpliwie niedługo nastającej w szkiełko czoły na „brady przed” i „aby skończyć”. Nie jest to jednak zmierzach gwałtowność, lecz wyraźny wynik dłuższej przynusowej bezczynności. Sprawdzaniem tego jest choćby fakt, że Pappe przegrywał w nieznacznym stosunku co najwyżej 3:5 (z Nyczem i Suskim), oraz 4:5 (Zabelskim, Zochowskim, Segdą).

Ogólny poziom — dobry. Sezon zaczął się pod znakiem podniesienia się i wyrównania klasy zawodników. Tyle z wrażeń dodamy.

Natomiast niema strona turnieju było sędziowanie. Ponieważ najlepszy sędziów walczyli, więc przedawało przy plany kolegium złożone z sił słabszych pod przewodnictwem Szombathely'ego. Przedwzrostkiem, nie chcąc mówić po niemiecku i nie mogąc rozmówić się ze swym kolegą, rozstrzygał bez analizy starć, przeważnie na podstawie głosowania i wskazań sędziów bocznych. Ten brak głębszej i wyraźnej analizy, brak zresztą godzący w podstawowe zasady regulaminu walk Międzynarodowego Związku Szermierczego, wyrok zapadające bez wyjaśnienia po szeregu rozpraw z sędzią „na miarę” — stanowiło to dla nas matowatą dla tak błagocgo pulsować życiem obrazu, jakim jest rycerska walka młodych mężczyzn.

Brak sędziów jest od szeregu lat bolączką naszej szermierki. Sprawy odpowiednich kursów i ciągłego szkolenia obecnie posiadanych sił sędziowskich powinniśmy zająć się gorliwie. Musi wreszcie ustać narzekanie na zły sędziów i na nerwowe protesty tego lub owego zawodnika. Zawodnik nie być karny i milczeć na plany, ale i sędzia musi umieć patrzeć, widzieć, analizować fachowo i nie prowokować masą rażących niedopatrzeń i błędów już i tak podnieconego walka zawodnika.

SWIETNY START LIGOWY WARTY

Mistrz Poznania rewanżuje się Turystom za klęskę zeszłoroczną

Ligowy start Warty był imponujący. Wyda się może paradoksem, że praca Furst'a po trzech tygodniach wydaje już owoce, jednak tak jest w istocie. Przedwzrostkiem niezwykle szczęśliwym pociąganiem Furst'a było wyeliminowanie Spójdy ze środka pomocy i zastąpienie go Wojciechowskim.

Świetne zwycięstwo Warty w stos. 7:1 przypisać należy ruchliwej i doskonale funkcjonującej linii pomocy w składzie: Przykucki, Wojciechowski, Szerfke starszy (Günter), Wojciechowski na swej nowej pozycji może zbyt dużo rozpraszał energię, był jednak motorem głównym drużyny, zarówno doskonały ofensywnie jak i defensywnie.

Atak jakby nie ten sam, miał dyspozycję strzałową i ładne pociąganie, to też efekt w zdobytych bramkach był pokazy. Z wyjątkiem Rochowicza, który też kwalifikuje się do wymiany (jest przeciwie Kniola w zapasie) pozostała czwórka zasłużyła na szczerą pochwałę. Nawet Szerfemu młodszemu (Frycowi) użyczyła się ruchliwość swych sąsiadów.

Obrona zawsze jeszcze nierówna, zwłaszcza momenty słabe miewał Smiglak. Fontowicz nie miał nic do roboty.

Turvisi, grając bez swego filara Karasiaka, wobec przyni-

tającej przewagi gospodarzy ograniczyć się musieli do obrony, sporadycznie jedynie przerywając się, przyczem jednak ataki, prowadzone lotnymi skrzydłami zalałymi woli z powodu braku decyzji strzałowej trójki środkowej. Najlepszą u gości była linia

Fontowicz, grająca niezwykle o-fiarne.

Drużyny wystąpiły w następujących składach:

Turvisi: Michalski I, Niewiadomski (rez.), Kubik Olek, Hinc; Wieliszek, Kahan, Michalski II; Kulawik, Ałaszewski II,

Dwa mecze drużyn ligowych Krakowa

Wisła-Garbarnia 2:2, Cracovia-B. B. S. V. 7:1

WISŁA — GARBARNIA 2:2

Po zwycięskim meczu z Cracovią spotkanie niezaplanowane Garbarni z Wisłą stało się atrakcją sportowego Krakowa. Występ Garbarni potwierdził dobrą o niej opinię, a wynik uzyskany z mistrzem Ligi był najzupełniej zasłużony.

Do zawodów tych wystąpiła Wisła w składzie: Kozłan; Psychofski, Skrzyński, wice: Bojanek, Kotlarczyk I, Makowski, Adamek, Kupa, Kotlarczyk II, Kowalski, Nowosielski, a więc bez Reymannów, Baicera i Czajka.

Garbarnia: Borkowski; Bill, Jesionka; Nagbana, Trzecki, Augustyn, Mazur, Jokska, Smoczek, Pazurek, Stefański.

Przebieg gry żywy, załamujący, obfity w wiele ciekawych momentów. Piłka przemieszczała się szybko z jednej połowy na drugą. W pierwszej części lekka przewaga uzyskała Wisła, po przerwie natomiast zwycięstwo się i stroną analizującą stała się Garbarnia, która głównie dzięki Pazurkowi stawiała pod bramką czterechwójki szereg groźnych momentów.

Z młodej drużyny Garbarni obok Pazurki wyróżniali się Smoczek i Jokska w ataku, oraz Nagbana w pomocy, okazując się po przerwie dla Adama przy szkodzie nie do przejęcia. Bill w obronie nie lepszy od swego partnera. Bramkarz przytomny i skuteczny.

Słabszą stroną Wisły okazał się atak, niezdolny do wyważenia. Kotlarczyk II zbyt czynnym drabiniem wosny mywał żywotność akcji, których inicjatywę wychodziła przeważnie od Adama.

W 30 min. po gorącej walce pod bramką Garbarni, Kotlarczyk II strzelał miuchronnie. Garbarnia wyrównała w minutę później z przejęcia Jokska. Sukces ten podnieca graczy Garbarni, którzy grają teraz z ogromną ambicją i ofiarnością. Tuż przed pauzą Kupa zdobywa prowadzenie, wyszukując podanie Adama.

Po przerwie znaczący zwycięstwo u graczy Wisły — Garbarnia natomiast, mając już szereg ataków z sobą, lepiej wytrzymało tempo, to też uzyskała lekka przewaga, rezultatem której jest wyrównująca bramka, zdobyta przez Jokska. Sędzia p. Jedliński.

CRACOVIA — B. B. S. V. (BIELSKO) 7:1

Zawody te wykazały, że trening jest koniecznością, której nawet drużyny wysłanej klasy podlegają. Cracovia tego dnia w meczem nie przypominała drużyny z ubiegłego tygodnia. We wszystkich liniach panował idealny porządek, a łączność między liniami wosowa. Atak w składzie zmienionym, z Kępcim i Kępcim na środku, zadowolił wymagania techniczne i kombinacyjne. Braki są jeszcze w dyspozycji strzałowej. Ruszek, umiejętnie wyprowadzany przez Wójcikę, był najsilniejszym w ataku. Chruszczki był najlepszym graczem białoczerwonych. B. B. S. V. młodszych ludzi miał w Sturmce, Hönigsmann i Hussaki I.

Od pierwszej chwili atak Cracovii skrzydłami, zdobywając wyraźną przewagę i bramki przez Kubińskiego (2) i Rusina. Sporadyczne ataki B. B. S. V. są za młokie. Po przerwie podobny obraz gry. Szereg doskonałych ataków Cracovii, kończy się uzyskaniem dalszych 4 bramek przez Rusina, Kępciego i Wójcikę. Jedyną bramkę uzyskało B. B. S. V., woszkowskie lekkość przemieszczania. Sędzia p. Schneider, skrócił zawody z powodu deszczu o 20 minut.

Legia — Makabi 7:0. Piękny sukces beniaminka klasy A, Wisła I-b — Wawel 1:0.

Mistrzostwa klasy A okręgu krakowskiego rozpoczynają się definitywnie 31 marca.

Kończą były gracz Wawelu gra obecnie w Legii krakowskiej.

WSZYSTKIM CZYTELNIKOM I KORESPONDENTOM

REDAKCJA „PRZEGLĄDU SPORTOWEGO“

SKŁADA SERDECZNE ŻYCZENIA ŚWIĄTECZNE.

WIADOMOŚCI Z CAŁEJ POLSKI

Gry sportowe w Łodzi i Poznaniu

S. K. Moravska Slavia unazda w styczniu r. b. w Bernie turniej jubileuszowy, w którym wezmą udział: Ferencvarosi — Cracovia — Zidenice — Moravska Slavia.

Mistrzostwa klasy A poznańskiego okręgu są w pełnym toku. Legia po zwycięstwie nad Białymostem nad beniaminkiem klasy A Notecią 5:2, odnosi drugie z kolei zwycięstwo nad Wiktoria Jarocińska 3:1. Stella (Gniezno) po remisowym spotkaniu z Ostrowskim Klubem Sportowym 1:1 iole niespodziewanie Warte I-b na swoim boisku. Druga niespodzianką była przegrana H. C. P. (H. Cegielski Poznań) do Sparty 1:3. Zapewnia jednak zasłużony na Sparta była w całości lepsza przystępowała na swoim boisku. Wreszcie Pogoń, zeszłoroczny mistrz, przegrał walkę zdobywa dwa punkty, bijąc Poznań 1:0.

Smiglak Marian został wybrany kapitanem ligowej drużyny Warty, zaś bramkarz Kasprzak kap. Warty I-b.

Bieg naprzelaj o wędrowną nagrodę marszałka Sejmu Śląskiego Wolnego odbył się w Katowicach. Startowało 132 zawodników, w tem 28 kobiet.

Trasa wynosiła dla seniorów 4500 mtr., dla młodzików 3000 mtr., dla juniorów 2000 mtr., dla pa 1200 mtr. W ogólnej klasyfikacji zwyciężył K. S. Stadion Król Huta, zdobywając 59 punktów, 2) Kolejowy K. S. punktów 54, 3) K. S. OC Katowice punktów 41.

Indywidualnie zwyciężył w kategorii seniorów 1) Zylka I (Sokół Król Huta), 2) Grzesik (K. S. Stadion), 3) Sisko Alfred (K. S. Rozdziej — Szopieniec). W kategorii młodzików 1) Ziola Stefan (K. S. 22 Mała Dąbrówka). W kategorii juniorów 1) Morvs (K. S. Stadion Król Huta).

W kategorii pań sensacją była porażka Kłosówny. Zwyciężyła Orłowska (Kolejowy K. S.), 2) Kłosówna (Kolejowy K. S.), 3) Peronówna (K. S. 06 Katowice).

I. F. C. (Katowice) — K. S. Orzeł 1:0. Po przegranej I. F. C. w stosunku 2:4, oczekiwano spotkania rewanżowego z niecierpliwością. Zły stan boiska uniemożliwił rozwinięcie normalnej gry. Mecz trwał tylko 60 minut. Jedyną bramką padła z samobójczego strzału obrońcy, Śląsk — Kolejowy K. S. 0:0, Napróżd (Lipiny) — Stadion 7:2.

Poznań — Wrocław, bokserskie zawody międzyklubowe odbyły się w dniu 21 kwietnia r. b. w Poznaniu w sali kina Metropolis.

Karasiak reprezentacyjny gracz Pol-

ski i świetny obrońca Turystów zadął zwolnienia od swego klubu. Nowe koleje kariery sportowej wiodą popularnego piłkarza łódzkiego do Pogoni lwowskiej. Turysci nie chcą dać zwolnienia, a wykreślenie zmusiłoby Karasiaka do rocznej paury.

Kulawiak otrzymał w ub. tygodniu zwolnienie z klubu pracowników „Widzowskiej Manufaktury” i powrócił do Turystów.

Bieg naprzelaj K. O. Z. L. A. otworzył krakowski sezon lekkoatletyczny. Trasa wynosiła około 4000 m. Na starcie przeważnie zawodnicy wojskowi. 1) Motyka Zdzisław (A. Z. S.) 14:06,6 2) Czubak (W. K. S. Wawel) około 100 m. w tyle, 3) Kaczor (Legia), 4) Chudomont (Legia), 5) Goldfinger (Makabi).

Pięciorze Warty bawili ubiegłej soboty dnia 23 marca w Grudziądzu, zwyciężając w czterech walkach miejscową Olimpię przy jednej przegranej. Techniczne wyniki były następujące: w musza — Kokociński (Warta) bije na punkty Trybniaka (Olimpia); w kuglica — Gilon (Warta) wygrawa przez k-o. w 3 rundzie z Kempa (O.); w lekka — Gostyński (Warta) przegrywa do Witkowskiego na punkty; w średnia — Majchrzycki (Warta) bije na punkty Wehara (O.); w półciężka — Wiśniewski (Warta) zwycięża Zawadzkiego (O) przez techniczne k-o. w 3 starciu Sędzia w ringu por. Koprowski.

Dr. M. Orłowicz został wybrany na prezesa związku dziennikarzy sportowych w Warszawie. Przez tego wale zgrupowanie powołano do zarządu: Maichera, Miśniewskiego, Osńskiego, Bohusza, Kwasta. Szmalcha, Muszajewski.

Na boiskach stolicy

Piłka nożna, gry sportowe, strzelanie

Pogoda wiosenna sprawiła, że na wszystkich boiskach stolicy panował ruch. Mecze przytłoczone były w zupełności znośnych warunkach terenowych. Jedynie na boisku A. Z. S. w parku Skaryszewskim błoto przeszkadzało grze.

Najciekawszym meczem ubiegłej niedzieli była spotkanie pomiędzy robotniczą reprezentacją Warszawy a Gwiazdą. Mecz ten ścisnął na boisko Skry przeszło 2000 osób. Zawody były naogół bardzo ciekawe i zakończyły się nieznacznie zwycięstwem reprezentacji w stosunku 2:1 (1:0). Gwiazda bronila się dzielnie a w drugiej połowie udało się jej nawet uzyskać lekka przewaga, jednak bez efektu bramkowego. Bramki dla zwycięzców zdobył Sieczkowski z Samoty (obie), a dla pokonanych — Fainbamm.

A. Z. S. otworzył sezon meczem z ligową Warszawianką. Akademicy wykazali bardzo słabą formę, to też Warszawianka bez wielkiego wysiłku zdobyła w pierwszej połowie 4 bramki, a po przerwie podwyższa stan posiadania do 5:0 na swoją korzyść. Od większej klęski uchronił A. Z. S. jego doskonały bramkarz. Bramki dla zwycięzców padły ze strzałów Korngolda (2), Hasselbuscha, Zwierza i i Luxemburga. Sędziował p. T. Walczak. W przedmecz Warszawianka I-b pokonała Polonię I-b 3:2 (2:0). Przewaga czarna-białych zaznaczyła się przystępnie tylko w pierwszej połowie. Publiczności z powodu zamknięcia parku b. mało.

W harskich zawodach o mistrzostwo strzeleckie stolicy (Chorągwi Mazowieckiej Z. H. P.) wzięło udział 360 zawodników. Indywidualnie zwyciężył Boye z 15 W. D. H. (93 pkt. na 100 możliwych) przed Skulskim (11 W. D. H.) — 92 pkt. i Błażewskim (15 W. D. H.) — 91 pkt. Najlepszy wynik indywidualny osiągnął Kufiński (1 W. D. H.) zdobywając poza konkursem 94 pkt. na 100 możliwych. W konkursie drużynowej triumfował 15 W. D. W. (271 pkt. na 300 możliwych) przed 1 W. D. H. (267 pkt.) i 41 W. D. H. (253 pkt.). Mistrzostwo stolicy zdobyła i Warsz. Drużyna Harserska przed 35 i 41 drużyną.

Akademia zapasnicza Y. M. C. A. poza odczytem p. Mazia o zapasniczości przyniosła również zawody zapasnicze przy udziale najlepszych atletów Y. M. C. A. W poszczególnych spotkaniach Kopskiński pokonał Wiśniewskiego, Konwa wygrał z Buza, Reinart zwyciężył Celińskiego, wreszcie Herman przegrał z Zarebskim.

Popis gimnastyczny Sokola stołecznego odbył się w Cyrku Pieknie i efektownie ćwiczenia wzbudziły wielkie zainteresowanie. Popis gimnastyczny grup męskich, kobiecych i dziecięcych Skry zaneli również doszczętnie sale tego klubu.

MARSZ DRUŻYNOWY SULEJÓWEK-BELWEDER

Zwycięstwo drużyn wojskowych. Piękne wyniki zespołów prowincjonalnych

NA SZLAKU WIELKIEGO MARSZU

Drużyna kadry marynarki wojkowej w Świeciu mijając most Poniatowskiego. Najlepiej: drużyna kobieca — Strzelczynie z Sosnowca — dochodzi do mety.

IV marsz Sulejówek — Belweder był dalszym krokiem naprzód w historii tych zawodów. Na starcie stanęło około 155 drużyn z czego 6 żeńskich. Każdy zespół liczył 13 ludzi i cyklicznie — kontrolera, ławo wiec obliczyć z jak wielką masą ludzi organizatorzy mieli do czynienia. Trasa marszu (27 km.) była bardzo ciężka. Lodowata skorupa pokrywała

całkowicie zależała topnieć pod promieniami słońca i zamieniać się w mieszaninę wody i błota. Przebiegała raz po raz samochody obryzgiwały zmęczonych zawodników błotną fontanną a dookół zimno pogarszało i tak ciężkie warunki marszu. Pomimo to tylko 7 drużyn zostało zdyskwalifikowanych z powodu braku kompletu bądź też złego stanu fizycznego.

Drużyny wojskowe były klasą dla siebie, zajęły też one pięć pierwszych miejsc. Szkoła Policji (Zyrardów) zajmując szóste miejsce wykazała dobrą formę. Drużyna lekkoatletów, stająca pod nazwą harcerzy z Warszawy, zajęła ósme miejsce, stwierdzając, iż dla zawodników specjalistów 27-kilometrowy bieg szosowy nie jest najodpowiedniejszą konkurencją treningową.

Wyniki zawodów przekroczyły oczekiwania. Czas w wszystkich kategoriach osiągnięto dużo lepsze, niż w r. z., pomimo przedłużenia o 1,5 km. trasy oraz gorszych warunków.

Klasyfikacja drużyn wojskowych: 1) 33 p. p. (Łomża) — 1:48.10 sek., zwycięzca w klasyfikacji ogólnej i rekordzista dystansu, 2) 21 p. p. (Warszawa), zesłoroczny zwycięzca — 1:54.40 sek., 3) 49 p. p. (Kołomyja), 4) 22 p. p. (Siedlce), 5) Szkoła Podchorążych (Jawiszewo), 6) Baon Manewrowy (Rembertów).

Klasyfikacja drużyn strzeleckich: 1) Zw. Strzel. (Lublin) — 2:05.58 sek., jedenaste miejsce w klasyfikacji ogólnej.

2) Warszawa (P.), 3) Warsz. (S.). Klasyfikacja drużyn przysp. wojsk. i policji: 1) Szk. Policji (Zyrardów) — 2:03.51 sek., szóste miejsce w klasyfikacji ogólnej, 2) Z. H. P. (Warszawa) — 2:04.50 sek., ósme miejsce w klasyfikacji ogólnej, 3) Centr. Szkoła Straży Granicznej, 4) Policja (Łódź), 5) Policja (Wąsoszawa).

Klasyfikacja drużyn kobiecych: 1) Związek Strzelecki (Sosnowiec) — 2:59.30 s., 2) Związek Strzelecki (Warszawa), 3) Związek Strzelecki (Poznań).

Organizacja marszu spoczywała w rękach komendy okr. warszawskiego Zw. Strzel. z pp. Zochowskim, Zenczykowem i Zbrożkim na czele.

Ko strzaw. kl. Forysta, Oldak, Łukasiewicz i Rebowski brali udział w marszu Sulejówek — Belweder, startując w drużynie Zw. Harc. Pol. w Warszawie. Marsz nie wyszedł na dobre naszym lekkoatletom, zwłaszcza Forysta, zdawał się być zupełnie wyczerpanym. O wiele lepiej przetrwał marsz Kustrzewski, który przyszedł na metę w niezłej formie, pomimo, że na całej prawie trasie dźwigał ciężki karabin wojskowy swój i Forysta.

Kusociński, odslużący powinność wojskową w 1 baonie admin. był najlepszym zawodnikiem tej drużyny w marszu Sulejówek — Belweder.

Cztery marsze uznał P. U. W. F. za nadające się i właściwe dla organizacji wych. fiz. i p. w. Są to: marsz Sulejówek — Warszawa, Szlakiem kadrowki, Zadzórzański (pod Lwowem) i Szlakiem Stefana Batorego (pod Wilnem).

Ziffer prowadził drużynę warszawską Strzelce — Śródmieście na marszu Sulejówek — Warszawa, która temu też zawdzięcza dobre miejsce w klasyfikacji ogólnej. Ciekawe, że poza Zifferem cała drużyna Strzelce Śródmieścia składała się z małych drobnych chłopków.

Wieści z całego kraju

W Zakopanem zdarzył się 17 marca w południe nieszczęśliwy wypadek. W okolicy Skupowego Uplazu lawina śnieżna zasyłała dwu narciarzy, wracających z Hali Gasienicowej: Władysława Stasina i Józefa Roja. Zalarmowane pogotowie Towarzystwa Tatrzńskiego wydobyło po godzinnej pracy Stasina, który dawał słabe oznaki życia. Przewieziono go zaraz do szpitala, gdzie odzyskał przytomność. Początkowo poszukiwani celem wydobycia zasypanego Roja, prowadzone przez wojsko i ludność góralską nie

dawały żadnych wyników. Znalezione tylko jedną nartę którą Roj zdołał odpaść przed porwaniem przez lawinę. Dopiero po sondowaniu śniegu prowadzonego przy pomocy znanego taternika Huberta i przewodnika tatrzańskiego Wawrytki, ten ostatni natrafił pretem na trupę Roja. Pogrzeb tragicznie zmarłego narciarza odbył się w ubiegły czwartek, dnia 21-go marca.

Zawody strzeleckie w Łomży przyniosły następujące wyniki: panie: 1) Gonczarenko Z. (Zw. Strzel.) 89 p. (100 m.), 2) Lewandowska M. (Gimn. Państw.) 87 p. Panowie: 1) Szotek L. 75 p. (100 m.), 2) Kieja W. 74 p. Poza konkursem sierz. Bukiewicz 90 p. Zespołowo panie: 1) Gimn. Państw. 224 p. (300 m.), 2) Zw. Strzel. 212 p. Panowie: 1) Podoficerowie P. W. 201 p., 2) Oficerowie 33 p. p. 193 p. Startowało około 60 zawodników.

W marszu naokoło Łomży zwyciężyła drużyna Zw. Strzel. w czasie 53 min. 56 sek., nie mając przeciwnika, co należy położyć na karb organizacji zawodów.

Brześć n. B. Wojewódzki komitet P. W. i W. F. wystąpił do Państwa, Urzędu W. F. i P. W. z prośbą o przyznanie subwencji w kwotę 100.000 zł na budowę wzorowej sali gimnastycznej w Brześciu oraz na boiska sportowe i strzelnicze małych kalibrow w Kobryniu, Drohiczyźnie i Kamieniu Koszyrskim.

Siedlce. Otwarto tu 14-dniowy kurs Wych. Fiz. dla nauczycielek szkół powszechnych i członkiń Zw. Strzel. i Stow. Młodz. Wiejskiej. Zgłosiło się 36 kandydatek z powiatu siedleckiego, łukowskiego, radzyńskiego, białskiego, podlaskiego, radziwiłłowskiego, Białej Podl., Ostrowieckiego, kursu dokonał d-ca 22 p.p. płk. Hozer w otoczeniu wyższych oficerów.

Ostrow (Wlkp.) W ostrowskiej piśnicy nożnej zaszyły w tym roku pewne zmiany. Zamiast Ostrovii, która z powodu błędów formalnych swego zarządu spadła do klasy B, wszedł do klasy A Ostrowski K. S., istniejący zaledwie 3 lata i nadzwyczaj żywotny. Pierwsze zawody beniaminka o mistrzostwo ze Stella (Gniezno) dały wynik remisowy 1:1. Mecz towarzyski Ostrovii — Policji Kl. Sport. (Katowice) 1:1.

Zesioroczne mistrzostwo okręgowe pan w Poznaniu zostało na ostatnim posiedzeniu P. O. Z. L. A. unieważnione z powodu szeregu nieformalności, zaszyły przy ich odbyciu.

Kalendarze lekkoatletyczne

Kalendarzyk lekkoatletyczny Łodzi przedstawia się następująco: 14.4 — bieg m. Łodzi: 21.4 — bieg naprzelaj pań (1200 mtr.); 12.5 — bieg sztafetowy Łódź — Pabianice; 26.5 lub 30.5 — okręgowe zawody młodzików; 9.6 — pięciobój lekkoatletyczny pań i panów o mistrzostwo Łodzi; 22 i 23.6 — zawody główne pań o mistrzostwo okręgu w Kaliszu; 29 i 30.6 — zawody główne panów o mistrzostwo okręgu; 4.8 — pięciobój lekkoatletyczny pań o mistrzostwo okręgu w Pabianicach; 18.8 — pięciobój lekkoatletyczny pań o mistrzostwo okręgu w Pabianicach; 19 — bieg naprzelaj pań o mistrzostwo okręgu (6 km.); 8.9 — bieg 20-tu kilometrów; 8.9 — bieg naprzelaj pań o mistrzostwo okręgu w Pabianicach; 20.9 — bieg naprzelaj pań o mistrzostwo Polski; 6.10 — bieg drużynowy (4 km.) w Kaliszu.

Poznań, Pozn. Okr. Zw. Lekkoatletyczny ogłosił obecnie terminarz imprez własnych oraz klubów poznańskich. Podajemy daty ważniejszych zawodów: 24 marca, 21 i 28 kwietnia — okręgowe biegi naprzelaj; 7 kwietnia — międzyklubowe zawody panów A. Z. S.; 8 maja — ogólnopolski bieg naprzelaj pań; 9, 11 i 12 maja — mistrzostwa okręgowe panów; 19 i 20 maja — święto wiosenne miejskiego W. F. i P. W.; 26 maja — ogólnopolski bieg naprzelaj „Kuriera Poznańskiego”; 26 maja — międzyklubowe zawody panów Sokola; 30 maja — mecz klubowy Poznań — Górnicy Śląsk w Król. Hucie; 2 czerwca — mecz klubowy Warta — Cracovia; 8 i 9 czerwca — mistrzostwa okręgowe pań; 23 czerwca — tródmecz pań Kraków — Pomorze; Poznań; 29, 30 czerwca i 1 lipca — Wschodniowski Złot Sokół; 5, 6 i 7 lipca — mistrzostwa Polski pań; 8 i 9 lipca — mecz klubowy Warta — Polonia; 4 sierpnia — dzień sztafety i płotków; 11 sierpnia — mistrzostwa okręgowe pań i pań w p. w.; 25 sierpnia — mecz pań; 14 i 15 sierpnia — mistrzostwa Centrali A. Z. Sów (Łódź); 29 września — tródmecz pań Pomorze — Śląsk — Poznań; 6 października — międzyklubowe zawody pań A. Z. S.; 13 października — dzień bicia rekordów; 6 i 27 października oraz 10 listopada — biegi naprzelaj pań i panów; 27 października — 3 listopada — biegi sztafetowe.

IV-ty bieg sztafetowy naprzelaj, organizowany przez K. S. Cracovia odbędzie się dnia 1 kwietnia. W roku ub.

W jedenastym numerze „Przeglądu Sportowego” omawialiśmy fatam stan polskiego łyżwiarstwa w zakresie jazdy szybkiej. Jeżeli do tych zestawień cyfrowych dodamy, że w zakresie jazdy figuralnej, nie dającej się ująć w liczby, poziom sportowy jest jeszcze niższy, a liczba starających w Polsce zawodników bliska zeru, jeżeli to wszystko raz jeszcze dla kontrastu porównamy ze świetnymi rezultatami i ogromną popularnością naszego hokeja — mieć będziemy pełny obraz obecnego stanu sportu lodowych w naszym kraju.

Warto więc zastanowić się nad przyczynami tego ostatecznego upadku łyżwiarstwa, cieszącego się w Polsce wcale piękną tradycją przedwojenną.

Gdy nie śniło nam się jeszcze o pilce nożnej czy lekkiej atletyce, nie mówiąc już o tak „nowych” wysiłkach jak pływanie, boks lub narciarstwo, uprawiane były w Polsce jeszcze w wieku XIX trzy sporty: wioślarstwo, kolarstwo i łyżwiarstwo.

A tymczasem w okresie powojennym, gdy pierwsze dwa z nich w ogólnym pedzie naprzód dotrzymały niemal kroku najszybciej postępującemu naprzód dyscyplinom sportu — łyżwiarstwo zamiera z systematycznością godną lepszej sprawy.

Świetny rozwój hokeja i jego wzrost wszędy każe wykluczyć nam kwestię warunków klimatycznych z rzędu przyczyn zanikania łyżwiarstwa.

Ten argument wysuwany z uporem maniaki przez instytucje odpowiedzialne za obecny stan rzeczy, już od paru lat okazał się wręcz balamutą, a już w roku ostatnim, gdy mimo skandynawskiej niemal zimy, łyżwiarstwo na

szcze nie poszło ani o krok naprzód — wymówka „klimatowa” stałaby się wręcz humorystyczna, gdyby się ktośkolwiek odważył nią operować.

Co do jazdy figuralnej, która wymaga od swych adeptów niemiłej Polakom anielskiej cierpliwości i systematyczności, która nie daje uiszcza naszym temperamentowi i zamiłowaniu do rozmałości — to możemy w ostateczności mówić o naszym uśpieniu narodowym, jako o przyczynie zastoju.

No, ale ostatecznie na 30 milionów Polaków trzech ludzi systematycznych powinniśmy się znaleźć. A tymczasem na mistrzostwach Polski rzadko kiedy jest dwu startujących.

A zresztą przecież dawniej sport ten był w Polsce dość lubiany. Dlaczegoż więc być nim przestał?

Co do jazdy szybkiej jednak i ta wynowka odpada. Zamiłowana do wyścigów czy to pieszych, czy kolarskich, czy wioślarskich czy wręcz rękawiczkowych w Polsce nie brak. Mamy wielu młodych zawodników, którzy się do tego sportu garną. Ale co, kiedy nie stwarza się dla nich warunków umożliwiających pracę?

Przedewszystkiem o trenerze łyżwiarstwu nikomu się nie śniło. Jeżeli wysłała się zagranicę zawodników to tylko takich, którzy nie mają żadnych kwalifikacji, a potem przed każdym zawodami zapadają na katar czy też ból głowy, uniemożliwiający im startowanie.

Po drugie pancerniści nie mają gdzie trenować. Specjalnych torów w Polsce poza torem W. T. L. na Nowowiejskiej, u nas niema. A każdy

przyzna, że trening wyścigowy na placu zajęty przez publiczność zaskrawa na kpinę.

Te dwie prawdy, że bez trenerów nie można zdobyć techniki, a bez toru przeprowadzić treningu, nie były nigdy kwestionowane.

Trzecim czynnikiem decydującym o rozwoju danego sportu są zawody, urządzane jaknajczęściej i dla jaknajszerszej ujętych różnych kategorii zawodników. Zawody w Polsce w poszczególnych środowiskach urząda się od 1 — 3 razy w roku. A to jest trochę za mało.

To samo odnosi się do jazdy figuralnej. Trener jest tu jeszcze potrzebniejszy, jak w jeździe szybkiej. Do treningu również konieczny jest oddzielny, pusty kawał gładkiego lodu i to nie jeden dla wszystkich razem trenujących a oddzielny, odgrodzony kwadrat dla każdego zawodnika, tak jak robi np. W. E. V. w Wiedniu. Na naszych ślizgawkach prowadzonych na zasadach handlowych, tak nierozsądnych zbytków się nie znajduje.

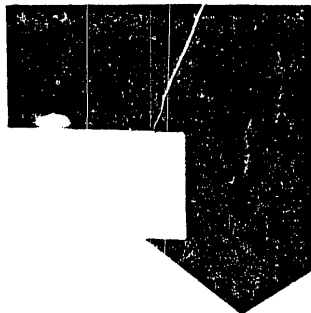
Kto odpowiada za to, że nie mówią u nas nawet o trenerze, że zawody robi się tylko czasem i to „aby zbyć”, że nie myśli się o torach treningowych? Oczywiście Polski Związek łyżwiarstwa.

Działalności jego nie zamierzamy krytykować, gdyż nie można krytykować rzeczy nieistniejących. Prościej będzie zapytać: Co P. Z. L. zrobił od czasu swego założenia? Czekamy łaskawej odpowiedzi.

T. Semadeni.

SPORT BEZ TRENERÓW, BOISK I ZAWODÓW

Przyczyny katastrofalnego upadku naszego łyżwiarstwa

uchronisz się przed przeziębieniem nosząc najpraktyczniejsze

KALOSZE

NA PODSZEWCE TRYKOT.
DAMSKIE... z 10.-
MĘSKIE... z 11.30

ŻAŁAĆ WSZĘDZIE

ZWRACAJCIE UWAGĘ NA ZNAK FABR.

POLICJANCI ŁÓDZCY W ŚWIETNEJ FORMIE. Złota z usmiechem na ustach po nagrodzie m. Switalskiego w marszu Sulejówek — Warszawa.

NA SZOSIE POD WAWREM. Druga drużyna 21 m. p. (Warszawa) na trasie marszu Sulejówek — Warszawa w dn. 19. h. m.

Pogoń, Czarni -- Ruch, I. F. C.

Lwów i Śląsk w obliczu mistrzostw Ligi

Sportowy Lwów znalazł się w roku bieżącym w szczególnie ciężkiej sytuacji. Długotrwałe mrozy i silne opady śniegu spowodowały znaczne opóźnienie prac przygotowawczych do wiosennego sezonu, który rozpoczyna się tutaj i tak znacznie później niż w okolicach zachodnich. W klubach i pokrewnych organizacjach otrząsnęto się dopiero niedawno z zimowego snu, co nie pozostawia bez wpływu na początkową formę drużyn piłkarskich, dookola których skupia się jak zwykle największe zainteresowanie.

Lwowski piłkarstwo rozpoczyna tegoroczną kampanię ligową w nowych warunkach. Frontu ligowego bronić będą miast trzech jedynie dwie drużyny. Na barkach Pogoni i Czarnych spoczywać będzie ciężar obrony honoru piłkarstwa stołecznego i województwa Małopolskiego. Czy podolają oni zadaniom — oto pytanie, martwiące obecnie umysły lwowskich sportowców.

Zeszłoroczne występy Pogoni wykazywały dobitnie, że czterokrotny mistrz Polski posuwa się po równi pochyłej. Były chwile, w których poważnie liczone się z zupełnym upadkiem Pogoni, opierającej widocznie swe kalkulacje na tradycji i wielkim nazwisku. Dziś jest potężny kapitał moralny b. mistrza Polski na wyczerpaniu. Zdają sobie z tego sprawę jego odpowiedzialni kierownicy i robią gorączkowe starania, by uratować, co się jeszcze da.

Cała uwaga i wysiłki kierownictwa Pogoni skierowane będą dookoła przewidywania na trudnej pozycji, aż do chwili nadejścia „odsieczki” w postaci młodych sił.

A teraz o samym składzie. Ciężki problem tworzy obsada obrony. Od chwili kontuzji Olearczyka, który zmuszony jest zrezygnować definitywnie z dalszej kariery piłkarskiej, obsada ta była prowizoryczna. W tym roku jest do dyspozycji jedynie Maurer, kwestia doboru mu partnera jest zupełnie otwarta, tembardziej, że i Fichtel wycofało się podobno całkowicie z piłkarstwa. W ramach wychodzą Małachowski czy Amurugowicz — obydwa młodzi, w annałach ciężkich walk ligowych niezapamiętani.

Lepiej przedstawia się sprawa z pomocą. Prasy pracował nad sobą w czasie zimy bardzo wytrwale i ma zamiar usadowić się na stałe na pozycji środkowego pomocnika. Towarzyszyć mu będą z boków: Deutschman i Hanke, ewentualnie Domaradzki, którego zeszłoroczne występy wypadły wcale udanie.

Wielkie zmiany zajęć mają w linii napadu. Dr. Garbini i Batsch zdecydowali się powiedzieć „żegnany”, starej swej przyjaźnielce piłce, której zawodniczą niejedną radością chwile triumfu. Na decyzję Batscha wpływa podobno silna dusza, której nie może się wyżyć, tembardziej, że ma absolutnie kwalifikacji na głomomora, a Garbini decydującym jest brak czasu. Nie wapiemy, że rozłąka nie będzie zupełną i zarówno Batsch jak i Garbini od czasu do czasu wystąpią w barwach klubu, którego byli członkami przez tyle lat.

Ze słynnej trójki lwowskiej pozostanie zatem jedynie Wacław Kuchar, prowadzący trzecią z rzędu generację do boju. Miejsce Garbini'a zająłby Maurer, Batscha — Zimmer, na lewym skrzydle utrzyma się Szabakiewicz, a prawą flankę obsadzi któryś z młodszych graczy (Okrutny?) ewent. nowe akwizycje z prowincji. Na bramce grać będzie Albasini, w zastępstwie przewidziany jest Sobociński.

Podany przez nas skład nie jest oczywiście definitywny. Już choćby z tego względu, że dotychczas gracie Pogoni ograniczali pracę swą do ćwiczeń na sali, a występy na boisku mogą wpłynąć na zmianę niejednolitej koncepcji.

Czarni od wielu lat upatrzani są na następcę Pogoni. W ubiegłym roku zdawało się, że osiągnięcie wreszcie ugruntowany cel, ale i tym razem powiłała im się noga i zmuszeni byli zająć miejsce za swym odciecznym rywalem.

Jedną z bolączek Czarnych w roku ubiegłym był brak ataku przy dobrej obronie i niezłej pomocy. Nastąpiła nie mając u boku równorzędnych towarzyszy nie był w stanie wykorzystać w całej pełni swych walorów.

W bieżącym sezonie sprawa przedstawia się będzie znacznie lepiej. Reyman III, studiujący na lwowskiej technice będzie zapewne bardzo cennym nabytkiem. Już choćby z tego względu, że wzmocni bardzo wydatnie napad.

W ostatnich dniach pojawiały się wprawdzie ponownie pogłoski o powrocie Nastuli na Górny Śląsk, jednak nie wydaje nam się, by kierownictwo Czarnych wyzywało się z lekkim sercem graczem, nadającego drużynie swój ciepiek.

Co się tyczy innych pozycji to nie należy liczyć się z poważniejszymi zmianami. Krasicki i nadal będzie „sanctuarium” Czarnych, małego do pomocy Chmielowskiego i Olejniczaka.

W pomocy utrzymamy na środku jak zwykle Witkowski, którego wspie-

rać będą Ozniś i Dąbrowski, ewent. Czyżewski lub Piłat. Sprawa definitywnego obsady napadu jest dziś jeszcze otwarta. Znajdź się w nim przede wszystkim Nastula, mając z jednej strony Sawkę, a z drugiej Reymana III, o którego toczą się wciąż jeszcze pertraktacje z Wisłą. Gdyby Reyman pozostał we Włoszech, miejsce jego zająłby Papiernicki lub Witwicki. Skrzydła tworzyć będą Wronka i Osowski.

Znaczący należy, że Czarni teno- wali przez okres zimowy bardzo intensywnie, to też owoce pracy tej nie dadzą na siebie czekać.

Na zakończenie poświęćmy należy jeszcze słów parę Hasmonowi, który w tym roku zasilił wybitnym i cennym, wykazywał w ubiegłym sezonie słabą żywotność. W „biało-niebieskich” zaszyły wielkie zmiany. Cios, który ich

spotkał, nie pozostał bez wpływu na układ dalszych stosunków. Ustąpił musiał cały szereg długolich działaczy, a z nimi też dotychczasowe metody, które nie okazały się korzystne.

Nowi władcy objeli swe rzady pod hasłem sanacji materialnej i moralnej klubu. Przysłać trzeba, że zabrano się energicznie do dzieła, kładąc główny nacisk na wprowadzenie dyscypliny i subordynacji choćby kosztem ubyciu jednej czy drugiej siły.

Pogłoski o dezercji szeregu graczy pierwszej drużyny do klubów ligowych są fałszywe. Już choćby z tego względu, że nie udzielono nikomu zwolnienia. Otrzymał je jedynie Felscher oraz Stencemina. Zasadniczo istnieje tendencja niezwalenia na graczy do klubów lwowskich, przyczem zauważyć należy, że

do kierownictwa klubu dotychczas nie wpłynęły nawet odpowiednie prośby. Hasmona zdecydowana jest rozpocząć walkę o powrót do Ligi, przyczem chce się oprzeć o moralnie i fizycznie zdrowe jednostki. Drużyna, z którą „biało-niebiescy” wystąpią do boju przedstawiać się będzie prawdopodobnie następująco: Blumenblach, Redler, Birnbach, Schneider, Horowitz, Bositz, Ulrich, Wolstahl, Mahler, Seidel, Hübel.

N. S.

I. F. C., drużyna angielskiej preten- dująca do tytułu mistrza Polski, już pod koniec ubiegłego sezonu dziwnie się zalamala i wykazała w ostatnich meczach znaczny spadek formy.

Piłkarze I. F. C. przetrwali okres zimowy, wbrew słaskim zwycięzcom, bezczynnie, nie grając w piłkę, a u-

prawiając dorywczo tylko gimnastykę lekka atletykę. Nieliczne wyjątki z ligowej drużyny próbowały swych sił w naciągawce. Ta bezprogramowa zawała znowa musi się naturalnie „nie odbić” na formie drużyny. Jeżeli więc sracony czas jako tako nadrobić, prowadzić się pertraktacje ze znanym na Śląsku z owoce pracy trenerem piłkarskim i lekko-atletycznym inż. Rauchaulem — celem nowego zaangażowania go dla I. F. C.

Ligowa drużyna klubu będzie miała skład następujący: bramka: Spallek; obrońcy: Heidenreich, Sosniza; pomoc: Wyłozel, Pradelok, Blischoff; atak: Pohl, Dittmer, Kozok, Karol, Geisler, Pospiech.

Jak z powyższego składu wynika, przystępuje I. F. C. do tegorocznych rozgrywek poważnie osłabiony. Joscike jest w wojsku, Goeritz i wypro- wadzili się do Wrocławia, Goeritz i jest zdyskwalifikowany, obrońca Pohl z powodu złamania nogi, już w rachu nie wchodzi.

Nowym nabytkiem klubu jest młody Pradelok, członek bardzo dobrej drużyny K. S. Orzeł, Welnowiec. W ostatnio rozegranych dwu meczach towarzyskich wykazał Pradelok duże walory techniczne, a posiadając sporą dążność inteligencją i niezwykłym talentem piłkarskim, stanie się wkrótce podporą drużyny.

Reszta graczy to sami starzy znani — doskonały bramkarz Spallek; obrońcy: wypróbowana już wielokrotnie para, odznaczająca się spokojem, czystym i silnym wykopem; pomoc: przeciętne ambicje i ofiarne, to samo można powiedzieć i o ataku, którego trójkę środkową, to zgrani i dobrze rozumiejący się gracze. Całość jednak ataku wykazuje, mimo dobrej pracy w polu, pewną niezaadność pod bramką przeciwnika.

Stara wada drużyny I. F. C. jest zbyt mała ruchliwość i brak dobrych bieżących — czy braki te da się trenować usunąć, jest nader wątpliwe. Przykre następstwo może też mieć uwydatniając się ostatnio u tej drużyny niewierność — umie ona wygrać bardzo ciężki mecz, ale również przegrać z zupełnie przeciętnym przeciwnikiem.

Nagół wzięwszy nie należy prorokować I. F. C. znaczących sukcesów w tym roku. Dalsza przyszłość ma klub ten zapewnić, gdyż posiada bardzo liczne i wybitne utalentowane drużyny młodzieżowe, wychowawcze własną pracę, a dające bezwzględne gwarancje przywrócenia klubowi dawnej świetności.

Do walk o mistrzostwo Ligi przystępuje Ruch w swoim starym wypróbowanym składzie: bramka: Kraemer; obrońcy: Kusz, Katzy; pomoc: Badura, Gasior, Zoritzki; atak: Ka- luza, Buchwald, Peterek, Sobotta, Frost.

Drużyna ta przez cały zimowy sezon rozgrywała bez przerwy mecze towarzyskie, posiada więc świetną zaprawę znajdującą się w doskonałej formie i powinna w tegorocznych mistrzostwach odegrać niepo- średnio rolę. Ruch mimo że posiada 11 drużyn piłkarskich, nie przewiduje w swoim składzie rezerw ligowych, co może się fatalnie odbić w pełnym sezonie.

Ligową drużynę Ruchu cechuje wybitna ruchliwość, wywarłość oraz ofiarność i ambicja. W skład jej wchodzi gracie przeważnie bardzo młodzi, ale daje się odczuwać pewien brak elementu inteligentniejszego. Pracując ciężko zawodowo przez cały tydzień, nie mają czasu na treningi i muszą wprawy nabierać podczas meczów.

Brak czasu u graczy oraz niewiele w warunkach finansowych klubu, nie pozwalają kierownictwu myśleć o zaangażowaniu trenera, który z tą ofiarą i ambicją drużyną mógłby cudów dokazać.

W wielkiej — do czasu — tajemnicy prowadzi się pertraktacje o pozyskanie trzech nowych graczy podobno doskonałych, którzy pozwoliliby marzyć drużynie o zajęciu czołowego miejsca w Lidze.

L. T.

Gry sportowe we Lwowie

Próby przeszczepiania gier sporto- wych na teren Lwowa nie dawały dotychczas pozytywnych rezultatów. Wprawdzie przed czterema laty zyska-

Zycie organizacyjne

Walne zebranie Gwardii warszaw- skiej wybrało nowy zarząd, który ukonstytuował się w następujący sposób: prezes — Hirs, wiceprezesi — Gólib i Tytelman, sekretarz — Moor, skarbnik — Kuperman, gospodarz — Erdelp.

Doroczne walne zebranie stolecz- nego Ruchu wybrało zarząd następują- cy: prezes — K. Grabożak, wice- prezesi — E. Gielicki i E. Osinski, sekretarz — T. Kotter, skarbnik — H. Czarniecki, gospodarz — St. Kamiński.

W ub. tygodniu doszło do fuzji klubów żydowskich Hakoahu i Samsonu w Łodzi, pod nazwą pierwszych. Na czele fuzji stanął dr. Juliusz Krausz. Bezwarunkowo obecna drużyna białoniebiskich odegra poważniejszą rolę w mistrzostwach klasy A.

Walne zgromadzenie S. K. S. Tarno- via wybrało nowy zarząd w składzie następującym: prezes — major War- sybóg, wiceprezesi — dr. Zacharja- niewski i Skolimowski, skarbnik — Ungar, sekretarz — Wroblewski, kierownik sekcji — dr. Macko.

Polski Klub Kolarzy — Gniezno wy- brał nowy zarząd, którego skład przed- stawia się następująco: prezes — St. Hopcia, wiceprezes — Cz. Kordoski (po raz drugi), sekretarz — Edm. Bud- nior (po raz trzeci), zast. p. Madrowski, skarbnik — S. Niedziela, kapitał — Sz. Budnior, zast. p. Sirek, Kostanecki, gospodarz — K. Zoladkiewicz.

Zarząd Ostrowskiego Klubu Sporto- wego ukonstytuował się następująco: prezes — Grzeda, wiceprezesi — Janiak i Kowalczykiewicz, sekretarz — Nowa- kowski (zast. Hoffmann), skarbnik — Nowakowski (zast. Janiak).

Hasmona (Tumacz) wybrała zar- ząd w składzie następującym: pre- zes — dr. M. Halpern i J. Gecelt, wice- prezesi — Z. Bloch i A. Salata, sekre- tarz — M. Wurmian, skarbnik — M. Feuer. Zarząd przystąpił obecnie do prze- prowadzenia akcji budowy własnego boiska.

Hasmona (Równa) wybrała zarząd w osobach: E. Ems (prezes), Z. Wier- ny (viceprez), A. Zam (sekretarz), D. Wajner (skarbnik), Gelnan (gospo- darz), członkowie S. Glasberg, G. Reidel, Rott, Turkowicz i Buszel.

Podokreg na Zagłębie, przy Krak. O. Z. P. N. utworzono w Bedzinie. Przeprowadzone wybory do zarządu dały wyniki: dr. Reichtshaf (Haknah), Maklela (Ruch), Buszecz (Zagłębian- ka), Sadowski (L. K. S.) i Binkiewicz (Sarmacia).

Makabi (Sosnowiec) powołała nowy zarząd w składzie: mecenas Kowalski, dr. Braniński, Szarf, Priwer, Saper Lancman, Siwek, Langer.

Częstochowa. Jesteśmy świadkami zjawiska, które świadczy, że Czę- stochowa stała się poważnym ośrodkiem sportowym. Nie przebrniali jeszcze echa przeniesienia siedziby K. Z. O. P. N. do Częstochowy, a już powstał nowy związek, mianowicie Bokserski Zw. Wojew. Kieleckiego, na czele którego stanął prezes Reinschissel.

Obecnie na skutek decyzji P. K. S., utworzono również w woj. kieleckim Kieleckie Okr. Kolegium S. P. N., z siedzibą w Częstochowie. Czynione są też starania o umieszczenie normalnego stanu Częstochowy w dziedzinie lek- kiej atletyki w tym kierunku, aby stwo- rzyć samodzielny okręg. Jednym słowem Częstochowa rusza się.

za siebie piłka ręczna znaczną popular- ność i dotychczas jej rozwój zaprowadził się jakiegolwiek, jednak zapadł szybko nihał i sądzić ta zwolna usychała.

Zwrot ku lepszym nastąpił dopiero z końcem ubiegłego roku. Kiedyś do- cki inicjatywy kilku jednostek przysta- piono do zorganizowania Okręgowego Związku Gier Sportowych. Komisja or- ganizacyjna pod przewodnictwem kierowni- ctwem inż. Wiersznera wywalczyła się znikomicznie ze swym zadaniem. Nie o- graniczyła się bowiem jedynie do opracowania statutu i przewodniczenia wal- nego zgromadzenia, ale zorganizowała też z nieliczną turulej skutkowi pań i panów.

Do nowego zarządu weszli: prof. Dre- giewicz (prezes), dr. Fischer (I wice- prezes), prof. Fedorowski (II wicepr.), Rzeplka Wł. (sekretarz), Sosniza (skarbnik).

W Lwowskim Okręgu Zw. Gier Spor- towych zgrupowanych jest obecnie czter- naście klubów, a to: A.Z.S., Barokshba, Dror, Gaflika, Harcerze, Hasmona, Lawianka, Pogoń, Sokół, Młoczek, Sokół II, Skaut Zyd., Zent, Związek Strzelecki. 40 pp. Wszystkie te kluby mają swą siedzibę w samym Lwowie, działalność magistratury okrojonej obecnie jednak przy wolewodziwa (lwowska, staniawska i tarmo- polska).

Z poszczególnych dyscyplin najpopular- niej rozwija się siatkówka i piłka ręczna, uprawiana poza tym na Górnym Ślą- sku i Pomorzu.

Piłka ręczna zniechęcała się w Lwowie przed kilkunastu laty bardzo szybko i w stosunkowo krótkim czasie osiągnęło w niej wcale dobre postępy. Powodem tego było normalne rozwinię- cie gry stanowi brak oficjalnych przepi- sów i reguł.

Szczególnej uwagi wymaga także sprawa sędziów, których dotychczas na terenie Lwowa prawie zupełnie brak. L. O. Z. G. S. chce zarządzić tej bolączce organizację odpowiedniej kursa.

N. S.

Echa niefortunnego protestu

Wywołanie przez Varsovii swych bokserów z fanatów mistrzostw War- szawy, co opisaliśmy w numerze 12 „Przeglądu Sportowego”, znalazło jedynie właściwy epiłog: Związek zdys- kwalifikował sędzię na 3 miesiące, a jej kierowników na rok.

H. K. S. Varsovia, niezadowolony z potępienia jego stanowiska w tej sprawie notatek, które ukazały się w prasie, nadsyła nam takie „sprostowa- nie”.

„Wbrew naszym informacjom niekto- rych organów prasy, wycofaliśmy się nie tylko z powodu odrzucenia protestu, dotyczącego walki Działowski — Oli- fer, lecz i z powodu niezgodnego se- dowania z regulaminem PZB, a także sedowania walki przez sędziów niezawodowych”.

Zdarza się często w naszym sporcie, że ten i ów klub zrobi jakieś głupstwo. Coraz rzadziej jednak notowane są wy- padki, że przy głupstwie tem obstarje z uporem, a co gorzej — próbuje je us- prawiedliwić podobnymi jak wyżej „sprostowaniami”.

A więc Varsovia uważa nadal, że de- cyzja co do wyniku walki Dz-Oli przy- szła jej właśnie i nie sędziemu i komi- sji związkowej.

Dalej dowiadujemy się, że sędziowa- nie było „niezgodne” z regulaminem, co wszakże odpowiadało Varsovii do- pokiej jej zawodnicy wygrywali, a sta- bo się powodem protestu, gdy jeden z nich uległ został za pokonanego.

Dodatkowo informuje nas Varsovia, że proponowała związkowi rozegranie meczów towarzyskich zamiast fina- low mistrzostw.

Dobrze się stało, iż zarząd W. O. Z. B. znalazł dość stanowczy, by odrzu- cić te śmieszne propozycje. Przyjęcie ich dalooby pretekst do podob- nych targów w przyszłości i sprawa- dździłby sport pięściarski w Warsza- wie na manowce polityki przy „zle- nym stołku”.

SKRZYŃKA POCZTOWA

„Przeglądu Sportowego”

(Odpowiedzi listownych redakcja nie udziela)

P. W. Bien., Lwów. Nie zgadzamy się z Panem, aby sprawa ta była pierwszorzędną wagi. Różnica są w rzeczywistości bardzo drobne. Wiek- szy wpływ niż położenie geograficzne wywierała przebieg warunków klimatycznych, atmosferycznych i t. d.

P. Zysk Bedzin. Listu nie otrzyma- liśmy.

P. „Gryl”. Lomża. Adres P. U. W. F. Warszawa, Sztabs Generalny.

P. Malek, Lwów. Propozycje przy- mujemy, prosimy wysłać w niedziele expresse wprost do redakcji.

P. B. Tour, Poznań. Adresować

można do K. S. Warszawianka, Koszy- kowa 51.

P. Czytelnik, Warszawa. Trasa mar- szu nie była ściśle mierzona i najwi- doczniej obejmowała mniej, niż 28 km.

P. Jon. Bien., Stryi. Kuponi takie- go nie otrzymaliśmy gdyż inaczej był- by wzięty pod uwagę.

P. Bem, Kraków. Plan taki mieliśmy już dawno, z artykułu skorzystamy, choć lepiej było poczekać jeszcze ze dwa tygodnie.

P. Nier., Katowice. Adresu udzieli sekretariat A. Z. S. Warszawa. Ko- pernika 41.

Przy jeździe na nartach.

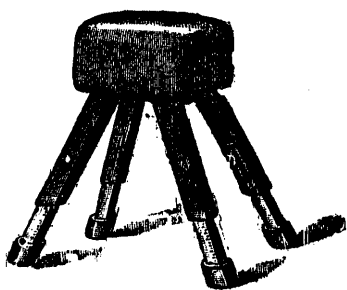
zwycięstwo należy do tego, kto chce je zdobyć. Intensywne ćwiczenia fizyczne nie wyrabia mięśni i nie uodpornia dostatecznie nerwów. Dla racjonalnego rozwoju sił niezbędne jest także pożywienie lekkie i zdrowe, nie obciążające organizmu, bogate w elementy odżywcze, szybko i całkowicie przez organizm przyswajane.

OVOMALTINE

posiada wszystkie te zalety. W sprzedaży we wszystkich aptekach i składach aptecznych. Zaleca prof. dr. L. FAVRE, Warszawa, Rumowska 16 Dr. A. Wanders A. Bern.

Czapki Sportowe
od złotych 6-
WYBÓR OLBRZYMA
MŁODKOWSKI
PL. TRZECZY KRZYŻY

KOMPLETNE URZĄDZENIA SAL GIMNASTYCZNYCH
ORAZ DOSTAWA POSZCZEGÓLNYCH SPRZĘTÓW

KOZŁY, KONIE, MATERACE, LINY PORĘCZNE I PRĘŻNIKI
WSZELKI SPRZĘT DO LEKKIEJ ATLETYKI I TENNISIA

DOM SPORTOWY

Poznań, św. Marcin 14. Tel. 5571

Cenniki i katalogi wysyłamy bezpłatnie
Wystawiamy na Powszechnej Wystawie Krajowej

Kursy Kierowców Samochodowych
Tadeusza Lenartowicza

Nowolipki 67.

Tel. 507-96

WSZELKI SPRZĘT SPORTOWY
I CAŁKOWITE URZĄDZENIE SAL GIMNASTYCZNYCH

Komitetem Wychow. Fiz. i Przysp. Wojsk. Szkołom i Klubom wykonywa

I-sza w Polsce
Wytwórcnia Przyborów Sportowych

W. SZYMBORSKI i S-ka

Warszawa Bielańska 5. Telef. 298-38

(Fabryka Długa 50. Telef. 580-74)

OH BOY!

GUMA DO ŻUCIA

DO NABYCIA

we wszystkich sklepach sportowych

i składach aptecznych

Zastępstwo na Polskę

SKEADNICA SPORTOWA „STADJON”

Królewska 31; tel. 155-81; Warszawa

Amerykański Hakoah w Polsce

W składzie pierwszej drużyny Flakoah — New York, która uplasowała się na drugim miejscu w mistrzostwie Ameryki Północnej, gra kilku graczy dobrze znanych publiczności warszawskiej. W napadzie gra na prawem skrzydle Swarcz, na łączniku — Hassler, w środku Grünwald, na lewym łączniku Eisenhoffer, na skrzydle Wortman, który jest obecnie najbardziej wartościowym graczem napadu i najlepszym strzelcem w drużynie.

W pomocy na środku gra Guttmann, na lewej Drücker, na prawej Irlandczyk Cavey. W obronie gra dwu Szkodów w bramie Fabian.

W rozgrywanym obecnie „National Cup” (puchar narodowy) drużyna Flakoah przeszła przez trzy rundy.

Kronika pitkarska

Polki olatowała teren, na którym
nowstanie nowy stadion sportowy.
Wczesną wiosną rozpoczyna się prace,
tak że jeszcze w r. b. boisko pełni
funkcję i bieżnię zsiadać będzie do

WYDOŁO DO GOLENIA

POT NOG, RAK, PACH

PO 1 UŻYCIU USUWA

Dr. H. LEWIN Starszy
NIECAŁA 12 telefon 51-19 choroby
weneryczne skórne i niemoc płciowa

NIECAŁA 12 telefon 51-19 choroby
weneryczne skórne i niemoc płciowa
Przyjmuje od 3-12 r. i od 3-9 w
W niedziele od 9 - 3.
Niezamężnym cały lecznicowa

UNDERWOOD
NAJLEPSZA MASZYNA do PISANIA
-2N. REPR. G. GERLACH - WARSZAWA
ul. OSSOLIŃSKICH, 4.

Dr. H. LEWIN Starszy
NIECAŁA 12 telefon 51-19 choroby
weneryczne skórne i niemoc płciowa
Przyjmuje od 3-12 r. i od 3-9 w.
W niedziele od 9 - 3.
Niezamierzając leczyć lecznicowo

ODCISKI
STWARDNIEŃ
SKORY
BRODAWI
ST. GÓRSKIEGO
WARSZAWA

GOLENIA
TYLKO
ST. GÓRSKIEGO

Nazwisko i imię

Przeglądu Sportowego

1.

.....

2.

3.

54

1. The first step in the process is to identify the problem or issue that needs to be addressed. This involves gathering information and understanding the context of the problem.

Nazwisko i imię

• • • • •

Dokładny adres

TRZY MIĘDZYPANSTWOWE MECZE PIŁKARSKIE

Czechosłowacja-Austria 3:3, Holandia-Szwajcaria 3:2, Hiszpania-Portugalia 5:0

Czechosłowacja — Austria spotkanie międzypaństwowe rozegrane w Pradze wobec 28.000 widzów zakończyło się wynikiem nierozstrzygniętym 3:3. Team Austrii składał się niemal wyłącznie z Rapidu (siedmiu graczy), team czeski oparty był na Sparcie. Gra nie stała na zbyt wysokim poziomie wskutek złego stanu boiska i złej formy obu drużyn. Technicznie górowali Czeši, przeciętny poziom był jednak wyższy u Austriaków. Najlepszymi graczami Austrii byli napastnicy Horvath i Gschweidl, obrońca Janda i pomocnik Luef. U Czechów znakomite były skrzydła, zwłaszcza Sokolar.

W pierwszej połowie przeważali dość znacznie Austriacy, tak że zanosiło się na znaczną przegraną Czechów. Wskutek komizmu Jandy po zderzeniu ze Swobodą, team austriacki jednak uległ rozbiciu (Luef poszedł do obrony) i Czeši w drugiej połowie zdobyli decydującą przewagę. Wynik meczu jest zasłużony. Bramki strzelili Wessely (2) i Siegl dla Austriaków, a Silny, Sohtys i Swoboda dla Czechów. Sędziował Węgier Klug.

Holandia — Szwajcaria spotkanie międzypaństwowe rozegrane w Amsterdamie na stadionie olimpijskim zakończyło się nieznacznie zwycięstwem Holendrów w stosunku 3:2. Szwajcarzy musieli w ostatniej chwili zrezygnować z dwu najlepszych graczy Vogeli i Bussata i byli przygotowani na wysoką porażkę. W pierwszej połowie Holendrzy istotnie znacznie przeważali i zdobyli prowadzenie z samobójczego strzału Ramseyera i przez Bakhuysa. Po przerwie Van Kool z karnego zdobył trzecią bramkę. Teraz do głosu dochodziła Szwajcaria, nie mogła jednak wyrownać i zdobywała jedynie dwie bramki ze strzałów Abegglena i Grimma. Wynik 3:2 nie odpowiada przebiegowi gry i winien być nierozstrzygnięty. Sędziował Duńczyk Remke. Widzów 25.000.

Hiszpania — Portugalia spotkanie międzypaństwowe rozegrane w Sewilli zakończyło się wbrew oczekiwaniom ciężką porażką Portugalczyków w stosunku 0:5. Sędziował Belg Langenus.

Posiedzenie komitetu pucharu środkowo-europejskiego dla zawodowców wybrało jako nowego przewodni-

czącego inż. Fäschera (Węgry). Pierwszą kolejką rozgrywek będzie rozegrana między 23 czerwca a 15 lipca. W pucharze biorą udział Włochy, Austria, Czechosłowacja i Węgry (po dwie drużyny).

Mistrzostwa Anglii przyniosły zwycięstwa faworytów. Zarówno Sheffield Wednesday jak i Sunderland pokonali

przeciwników i zdobyli nad następnymi klubami tak znaczną przewagę że zwycięstwo w lidze mają niemal zapewnione. Wednesday po triumfie nad Leicester City 1:0 ma 46 pkt. Sunderland po pokonaniu Bury 3:1 — 42 pkt., następny klub Derby County tylko 39 pkt. Dalej idą Leicester City i Blackburn Rovers po 37 pkt. Jeżeli

się weźmie pod uwagę że do końca mistrzostw pozostaje zaledwie 10 spotkań, trzeba stwierdzić, że mało jest szans, aby Wednesday mógł nie zdobyć mistrzostwa.

W lidze drugiej Middlesborough mimo porażki zachował prowadzenie. Na drugim miejscu wyszedł Grimsby Town. W Szkocji Rangers stracił je-

den punkt — dopiero trzeci w mistrzostwie — do Falkirku. Rangers ma w tej chwili o 50 procent więcej zdobytych punktów niż najgroźniejsze kluby Motherwell lub Celtic.

Mistrzostwo Urugwaju zdobył ponownie Penarol. W mistrzostwach Węgier Hungaria musiała zadowolić się w spotkaniu z

Kispesti wynikiem nierozstrzygniętym 1:1. Hungaria wyrównała z zespołu karnego. Ferencvarosi przegrali Bocskay 3:1. Takacs strzelił dwie bramki, a Turay jedną. Inne wyniki: Ujpesti — Bastia 1:0, „33” — 5:0, wód 2:2, Vasas — Nemzeti 1:0. Prowadzi nadal Hungaria.

W mistrzostwach Austrii rozegrano dwa spotkania. F. A. C. pokonał S. T. klub 3:1, a Wacker — Hertha 2:0. Ex-leader Sportklub spadł. Jak widzimy, znacznie w formie i musi się pozbierać z nadziejami na zdobycie mistrzostwa. Prowadzi w tabeli nadal Admira — 20 pkt. przed Sportklubem i F. A. C. po 17 pkt. Węgrzy straconych punktów jednak na tyle skrociła W. A. C. i Rapid.

W spotkaniach o puchar Wiednia W. A. C. pokonał Nicholson 4:2, Austria — Slavan 4:2, Vienna — Rasen 2:0, freunde 6:0. W lidze drugiej Hako zwyciężył pewnie Altmansdorf 4:0. W spotkaniu międzynarodowym W. A. C. pokonał D. F. C. (Praga) 5:4.

W mistrzostwach Niemiec południowych I. F. C. Nuremberg po zwycięstwie nad Eintrachtem (Frankfurt) w stosunku 2:0, zapewnił sobie drugie miejsce mistrzostwo Niemiec południowych. Drugie miejsce zajęła polska Germania (Brötzingen), która z V. L. Neckerau wywalczyła wynik 2:2. Bayern — Wormatia 7:0, Karlsruhe F. V. — Borussia 3:1.

W Czechosłowacji Teplice P. C. pokonał w wysokim stosunku C. A. F. K. 10:0.

W mistrzostwach Włoch Bologna pokonała Neapol 4:0 Turyn — Lazio 2:1, Juventus — Genue 2:0, a Mediolan z Bari osiągnął wynik 2:2. Na czele kroczą nadal Bologna, Turyn i Mediolan.

Zawodowstwo w Hiszpanii przybrało nowe formy. Oto czołowy klub piłkarski F. C. Barcelona złożył towaryzystwo aktywne na wzór Anglii. Za przykładem Barcelony mają zamierzać i inne kluby hiszpańskie.

Najdroższym graczem Węgier będzie bezwatpiewnie Rumun Tanczer, były gracz Kinizsi. Otrzyma on od Ferencvarosi, który go angażuje, pożądaną jednorazowo około 18.000 złotych. Tak wysoka suma nie została jeszcze nikomu zapłacona ani w Austrii ani na Węgrzech. Tanczer jest środkowym napastnikiem.

NA KLASYCZNYM SZLAKU

Rzeczka Cam pod Cambridge (Anglia) jest torem wioślarskim, na którym stawała pierwsze kroki przyszli mistrzowie Anglii. Ułubionym biegiem są t. zw. „Bumping races”, wyścigi z doganianiem, do których staje po 60 ósemek. Moment z takich wyścigów widzimy na naszym zdjęciu.

PRZED STARTEM ROZGRYWEK O PUHAR DAVISA

Kongres Międzynarodowego Związku Tennisowego odbył się w Paryżu przy użyciu delegatów trzydziestu państw. Polska nie była reprezentowana. Przyjeto do związku Finlandię i Indie holenderskie, a 37 należących doń związków przyniosło następujące ilości głosów: po sześć — Niemcy, Australia, Ameryka, Francja i Anglia, po cztery — Kanada, Nowe-Zelandia i południowa Afryka, po trzy — Belgia, Dania, Holandia, Włochy, Szwajcaria i Czechosłowacja, po dwa — Austria, Hiszpania, Węgry, Irlandia, Japonia i Szwecja, po jednym — Argentyna, Chile, Kuba, Egipt, Ekwador, Grecja, India, Meksyk, Monaco, Paragwaj, Polska, Portugalia, Rumunia, Wenezuela, Jugosławia, Finlandia, Indie holenderskie.

Prawo do mistrzostw międzynarodowych przyznano poza Francją, Anglią, Ameryką i Australią i Niemcom. Jak wiadomo tylko na takie mistrzostwa wolno zwracać graczom koszty podróży i utrzymania.

Start tegorocznych rozgrywek o pu-

Mistrzostwo Szwajcarii w kolarskim biegu naprzeciw zakończyło się niespodziewanym zwycięstwem trzech amatorów, na czwartym dopiero miejscu kończył zawodowiec Raymond. Zwyciężył Bosshardt w czasie 1:22:31.8 przed Fisheren i Ceironim.

Kolarski bieg naprzeciw o mistrzostwo Francji zakończył się pewnym zwycięstwem, znajdującym się w doskonałej formie mistrza zeszłorocznego Foucaud w czasie 1:00:48. Dystans wynosił około 20 km.

Pierwszy wielki bieg szosowy naokoło Flandrii został rozegrany w Belgii na dystansie 230 km. Zwycięstwo mistrza świata Ronnsa nie uległo niemal wątpliwości, gdy na 1 km. przed metą doznał on defektu gumy. Zwyciężył w rezultacie Derwaes w czasie 7:10:50 przed Ronsem i Haemmerlinckiem i Mertenssem.

Sześciocdniowe w Dortmundzie wygrała para Goebel, Dunał, przebywając 3692 km, i dystansując o dwa okrążenia Rauscha, Hürgena i Vermandela, van Hevela.

har Davisa odbędzie się w Monte Carlo, gdzie w dniach 29 — 31 marca spotkają się Szwajcaria (Aeschlimann, Wuatin i Ferrier) z debiutującym w rozgrywkach Monakiem (Gallepe i Landau). Austria gra z Czechosłowacją w Wiedniu od 3 do 5 maja, Grecja z Jugosławią w Atenach 4 — 6 maja. Z rozgrywek drugiej rundy znane są już terminy spotkań Polska — Anglia 10 — 12 maja w Warszawie i Niemcy — Hiszpania (17 — 19 maja

w Barcelonie w czasie Wystawy. **Malżeństwo tenisowe** zostało zawarte na Rivierze. „Cudowne dziecko” tenisa angielskiego Betty Nuthall, wysłała zamaż za czołowego tenisistę południowej Afryki — Spencę. **Turniej tenisowy w Bordigerze** zakończył się niespodziewanym zwycięstwem Włocha Stefani, który pokonał w półfinale Brugnona 7:5, 4:6, 6:3, 6:1, a w finale Kehrlinga 6:3, 6:3, 8:6. Stefani ogół nie przegrał w

trzeciej rundzie z Petersem. W grze pań triumfowała Satterthwaite, bijąc Valerio 6:2, 8:6. W grze podwójnej Kehrling, Worm zwyciężyli Stefanię, Brugnona 6:3, 6:2, 6:4. W grze mieszanej Peters, Valerio wygrali z Wormem i Satterthwaite 7:5, 9:7.

W turnieju w Nicei du Plaix pokonał Artens w stosunku 3:6, 6:1, 6:3, 6:0. W grze pań Reznicek pokonała Covell 6:8, 6:2, 6:4. W grze mieszanej Aussem i Coen pokonali parę Rice, Aeschlimann 6:3, 10:8. Turniej niemiecki był rozgrywany o mistrzostwo południowej Francji.

W turnieju w Juans le Pins Cochet pokonał du Plaix 6:3, 6:3, 6:4. W grze pań p. Bennett zwyciężyła p. Loewenthal 7:5, 6:0. W grze mieszanej Bennett i Cochet pokonali parę Lafaurie, Aeschlimann 6:2, 3:6, 6:3.

Nowy talent wielobojowy odkryto w Ameryce. Jest nim młody student Sexton, który osiąga w skoku wysz 195, w dysku 45 mtr., a w kuli 15 metrów.

Na zawodach w Nowym Jorku osiągnięto szereg świetnych i sensacyjnych wyników. Na pierwszy plan wyszł bieg na 1 mil. ang., w którym znakomity specjalista od biegni krytych, pogromca Nurmiego — Conger pokonał w czasie 4:13.4 takie sily jak Amerykanin Lermond, Fin Purje i Szed Wide. W biegu na 4 mile ang. (6436 mtr.) Nurni pobił rekord światowy, należący od roku 1923 do Ritoli o 0.2 sek., osiągając czas 19:27.6. Również na 3.5 mili miał znakomity biegacz fiński czas 17:05.4 lepszy od rekordu Kolehmainena z roku 1913 o 6 sek. W biegu 600 y. murzyn kanadyjski Edwards prowadził do 500 mtr. (czas 1:05.8) uległ jednak światowemu finiszowi Amerykanina Gibsona, który wygrał o pierś w czasie 1:12.4.

Lammers i Peltzer triumfowali ponownie w zawodach w berlińskiej hali krytej. Lammers wygrał trójbój sprinterów, Peltzer bieg 1000 mtr. w czasie 2:34 przed Müllerem i Boltzem. W rzucie kula Hirschfeld osiągnął 148.2. Trossbach wygrał 60 mtr. przed płotki w 8.5 sek.

BETTY NUTHALL

nadzieja tenisa angielskiego wyszła za mąż, za świetnego gracza Spencę.

ELLEN CATHERWOOD

mistrzyni olimpijska w skoku wysz, w stroju spacerowym.

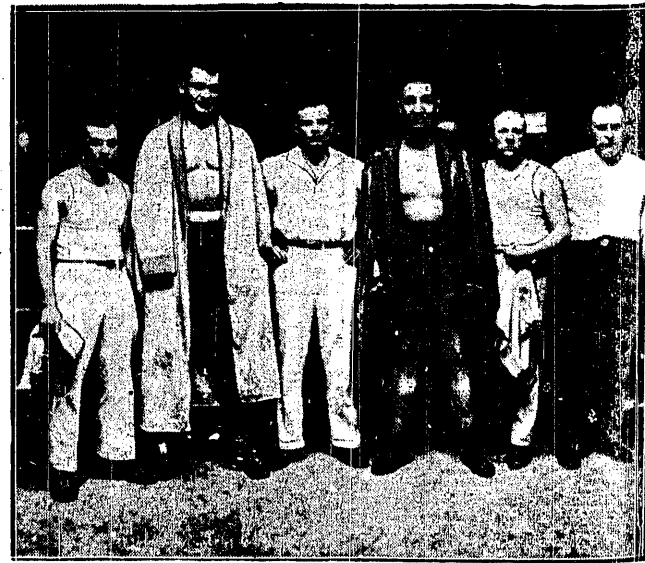
GWIAZDY LEKKIEJ ATLETYKI NIEMIECKIEJ

Btoją od lewej: Bredow Haux, Henoch, Haargua, Reuter, Schmidt, Wewer Wittmann.

DYKTATOR TENNISU WŁOSKIEGO

baron de Monpurgo, dziewiąty gracz świata, dostał od Mussoliniego władzę dyktatorską nad tenisem włoskim.

DIENER MŚCIECIEM KŁESK RODAKÓW

Franz Diener pokonał w Berlinie na punkty Anglika Gipsy Daniela, który znokautował poprzednio Schmelinga.

Prenumerata kwartalna zł. 3.50. Cena ogłoszeń: za wiersz wysokości 1 m/m szerokości szpalty red., w tekście zł. 0.80, poza tekstem zł. 0.40.

Redakcja i administracja Jasna 10, tel. 93-72 (93-24). — Konto w P. K. O. Nr. 13120.

Redaktor przyjmuje we wtorki, czwartki i soboty od 5 do 6